

"חסדי אשר חנה וחייה"

"הלא פרס לרעב לזומך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערם וכסיתו ומבשרך לא תתעלם"

חלוקת מזון וסיוע לנזקקים ובית תמחוי נווה דוד, רחוב חיים בר-לב 3 רמלה טל': 08-9249055

דבר נשיא העמותה:

עמותת "חסדי אשר חנה וחייה" (ע"ר 580405132) הנה עמותת חסד לנזקקים. העמותה ממוקמת ברחוב חיים בר לב 3 בעיר רמלה, ומתנהלת בחנות מושכרת. העמותה קוראת לתורמים אשר יכולים להטות כתף ולסייע לנזקקים, להתקשר ולתרום. כתוב שהמעשר את כספו מתעשר, זה הדבר היחיד שהקדוש ברוך הוא אומר במקורותינו לעם ישראל "בחנוני נא בזאת".

תושבים המעוניינים לתרום מוזמנים לפנות בטל': 08-9249055, זיוה- 052-3128456
ליפא - 052-8943054 לעמותה אישור לפי סעיף 46 לפקודת המיסים להחזרי מס 31% עבור תרומות

זמני כניסת השבת:

כניסה:	יציאה:
16: 29	17: 26
16: 25	17: 24
16: 15	17: 23
16: 11	17: 23

פרשת זוי שרה

תקציר הפרשה – חיי שרה

אברהם קובר את שרה אשתו (כג, א-כ)

בגיל 127 שנים, הולכת שרה לעולמה. בשמעה כי בנה האהוב יצחק מובל לעקידה. אברהם מגיע לחברון, כדי לספוד לשרה ולעסוק בקבורתה. הוא יודע על ייחודה של מערת המכפלה שבחברון, שם נקברו אדם הראשון וחוה אשתו. לאחר משא-ומתן קצר אברהם רוכש את המקום בסכום של "ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר". וקובר את שרה במערת המכפלה.

אברהם שולח את אליעזר לשדך את יצחק (כד, א-ט)

אברהם מצווה לעבדו הנאמן אליעזר לצאת לחרון, משם יביא העבד כלה ליצחק. אברהם משיב את אליעזר לבל ישדך לבנו מבנות הכנעניים יושבי הארץ. השליחות היא להביא את רבקה אל ארץ כנען. ואם לא תסכים הנערה לבוא. פוטר את אליעזר מהשבועה,

שליחות מופלאה (כד, י-כו)

אליעזר יוצא לשליחות מלווה בעשרה גמלים טעונים בכל טוב, ולעת ערב הוא מגיע ליד באר המים. אליעזר נושא תפילה לה' לסימן לנערה המיועדת לבן אדונו, ומבחין בנערה שברך נס עולים המים לקראתה. העבד רץ אליה ומבקש "הגמיאני נא מעט מים מכדך". הנערה משקה את אליעזר וגם את הגמלים.. שואל למוצאה, והיא מאשרת שהיא בתו של בתואל. אליעזר קד ומשתחוה לה', מודה על הנס הגדול

השידוך (כד, כז-ס)

לבן אחי רבקה, רץ לקבל את פני האורח ולהזמינו הביתה. אליעזר מגיע לבית בתואל, מבקש לשבת עם בני הבית למטרת שליחותו. מתאר את השתלשלות שליחותו ואת ההצלחה הניסית בזיהויה של רבקה. ומבקש את ידה של רבקה עבור יצחק. בתואל אביה של רבקה, ולבן אחיה, ממהרים להביע את הסכמת המשפחה באומרם, כי נראה ש"מהשם יצא הדבר". אליעזר מודה לה' ומוציא את המתנות היקרות שהביא עמו ומעניק לכלה ולבני משפחתה. הוא מבקש לצאת עמה מיד לארץ כנען. המשפחה מבקשת לעכב את הליכתה המיידית, ומציעה לשאול את רבקה עצמה. הנערה פוסקת כי תלך מיד. בני המשפחה נפרדים מרבקה בברכות.

יצחק נושא את רבקה לאישה (כד, סא-סז)

רבקה, יוצאת לדרך עם אליעזר. בהתקרבת אל מקום מאהל אברהם, מבחינה רבקה באדם נשוא פנים. היה זה יצחק שיצא לשוח בתפילה לפני ה'. רבקה ממהרת לרדת מן הגמל, ולשאלתה, מי האיש, משיב אליעזר כי זהו אדונו יצחק. רבקה מכסה את ראשה בצעיף לכבוד חתנה. לאחר ששמע מהעבד את כל השתלשלות הדברים, לוקח יצחק את רבקה כלתו, ומביא אותה לאוהל שרה אמו.

אברהם מצווה רכושו ליצחק לפני מותו (כה, א-יח)

לאחר פטירתה של שרה משיב אברהם את פילגשו הגר, נולדים לו ילדים, אך הוא משלח את כולם מפני יצחק בנו יחידו האהוב. הוא נותן להם מתנות, כשאת רכושו הרב ואת כל זכויותיו וקניינו הוא מוריש ליצחק. בגיל מאה שבעים וחמש שנה, מסתלק אברהם מן העולם. ישמעאל חזר בתשובה, בסיום הפרשה מספרת התורה על שושלת משפחת ישמעאל, ועל כך שהוא נפטר בן 137 שנים.

מפניני הפרשה

"ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה (כג, א)

צריך לדעת: למה אמר ויהיו, ולא אמר כסדר האמור בכל הצדיקים "ויחי אדם" ובאברהם אמר "אלה שני", ומתרחץ שלפי דברי חז"ל סיבת מיתת שרה היה כשהודיעה עקדת יצחק וכמעט שלא נשחט, פרחח נשמחה. ולפי זה מיתת שרה הייתה מצד שמועת יצחק. ונכתב "ויהיו" לשון צער. פירוש נוסף "ויהיו חיי שרה מאה שנה" שחיתה מאה שנה בצער. תשעים שנה בלי ילדים ועוד עשר שנים ישמעאל רודף את יצחק להרגו. "ועשרים שנה ושבע שנים" יחשבו "חיי שרה" – כי אז בטחה בבנה, כי כבר גרש אברהם את ישמעאל. (האור החיים הקדוש)

"ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיו עשרה זהב משקלם" (כד-כב)

כתב ה"כלי יקר" "אם תדקדק בלשון צמידים ובלשון בקע, תמצא שהם שני הפכים, כי בקע הוא דבר אחד שנבקע לשנים, ושני צמידים היינו שני דברים נפרדים יהיו צמודים ומחוברים" ומבאר ה"כלי יקר" כי בכך ביקש אליעזר ללמד לרבקה, את השקפת החיים התורנית בביתו של אברהם ויצחק בנו שעתיד להיות בעלה, מצד אחד למאוס ברדיפה המתמדת אחר בצע כסף, שהוא מוגדר בבחינת "בקע" מלשון בקיעה, כי אי אפשר להשיג רק חצי תאוותו, כמאמרם: "אין אדם יוצא מן העולם וחצי תאוותו בידו" כי אם יש לו מאה הוא רוצה מאתיים, ואם יש לו מאתיים הוא רוצה ארבע מאות. ועוד, שתאוות וקנאת הממון גורם פירוד בין האדם לחברו בבחינת "בקע". אך לעומת זאת לדבוק בעסק התורה וקיום המצוות שהם בבחינת "שני צמידים", כי הן מחברות בין שומרי תורה ומצוות כמו שכתוב "שלום רב לאוהבי תורתך" (תהילים). נמצא כי בשתי המתנות הללו ביקש אליעזר ללמד את רבקה לאיזה בית הוא עומדת להיכנס, בית שבורחים בו מהרדיפה אחרי הממון שהוא בבחינת "בקע" אך לעומת זאת עוסקים בתורה ובמצוות שהן בבחינת "שני צמידים". (כלי יקר)

"וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין..." (כד-כט)

למה "וירץ" ועל מה רץ? ויהי כראות את הנזם, אמר: עשיר הוא זה, ונתן עיניו בממון. הלא פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם, מדוע, אם כן, רץ לבן? וכי לא חס על מואר עיניו? התשובה היא שכיון שרצה כל כך את הכסף – נתן "ענין" בממון, הוא היה מוכן להפסיד את מאור עיניו תמורת הכסף! (יסוד תורה)

"ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס..." (כד-סה)

לכאורה יש להבין מה טעם שאלה רבקה "מי האיש הלזה ההולך" כשראתה את יצחק, ולא שאלה כן כשראתה שאר אנשים, לא מסתבר לומר שרבקה הייתה שואלת כן על כל איש שראתה. ותירצו בעלי התוספות שראתה רבקה את יצחק שהיה הולך ראשו למטה ורגליו למעלה, כי כן הוא דרך אותם הבאים מגן עדן לילך ראשם למטה ורגליהם למעלה. וגם יצחק בא מגן עדן אחרי ששהה שם כדי להתרפאות מהחבורה שעשה לו אביו בצווארו בשעת העקידה, ולכן הלך בראשו למטה ורגליו למעלה. ולכן התפללה רבקה על מראה הפלא הזה, ושאלה: "מי האיש הלזה ההולך" ראשו למטה ורגליו למעלה. (בעלי התוספות)

הלכות סעודה ובזיון אוכלים

- א. אין מסתכלים בפני האוכל ולא במנתו, שלא לביישו. וייטב לבו בסעודתו אם מעט ואם רב, ויחשוב שאוכל כדי שיהיה לו כח לעבודתו יתברך, ויאכל פתו בשמחה, ולא בכעס ודאגה, ולא יהיה קפדן בסעודה, שאז הוא גם מונע מבני ביתו לאכול. ולא ישוך מהפרסה ויניחנה על השולחן, מפני שנמאסה לבריות.
- ב. שכח והכניס משקים לתוך פיו בלי ברכה, בולעם, ואינו מברך עליהם ברכה ראשונה, ויהרהר הברכה בלבו בעוד המשקה בפיו. ואם שתה שיעור רביעית בלי ברכה ראשונה, יברך לאחריה ברכת "בורא נפשות". ואם שותה עוד יברך ברכה ראשונה, ולא יסמוך על מה שהרהר הברכה בלבו. ויאמר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ויברך. ואם הכניס אוכלים לתוך פיו בלי ברכה, אם הוא דבר שאינו נמאס אם יפלטנו, יפלטנו ויברך עליו, שאינו יכול לברך כשפיו מלא באיזה מאכל. ואם הוא דבר שנמאס, מסלקו לצד אחר בפיו ומברך.
- ג. מי שאכל בשר, ובתוך שש שעות מאכילת הבשר טעה וברך ברכת הנהנין על מאכלי חלב, יטעם מעט, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. והוא הדין במי שטעה וברך על בשר אחר ראש חודש אב, או שטעה וברך על מאכל או משקה בתענית ציבור (חוץ מיום הכיפורים), או במוצאי שבת ויו"ט קודם שהבדיל, או דבר מאכל או משקה קודם הקידוש, או על מאכל (או שאר משקים לבד מקפה, תה ומים) קודם תפילת שחרית, בכל אלה יטעם מעט כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. וכן אם קיבל עליו תענית שלא בלשון נדר. אבל אם טעה וברך על מאכלות אסורות, כמו נבילה וטרפה, וכדומה, אפילו באיסורי דרבנן כמו בישולי גויים, לא יטעם כלל, ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". וכן אם קיבל עליו תענית בלשון "נדר", ושכח וברך על איזה מאכל, או בצום יוה"כ, לא יטעם, ויאמר "ברוך שם..."
- ד. הזורקים סוכריות ומעדנים בביהכ"נ על חתן וכלה, יש להם להיזהר שלא יבואו לידי בזיון אוכלים. וכן יש להיזהר שלא יזרקו הסוכריות במקומות שאינם נקיים, שלא להפסיד האוכלים. ואם רואה אוכלים מושלכים בארץ, אסור להניחם כך, אלא צריך להסירם משם. וכן אסור לגרום לאוכלים שיאסרו בהנאה שלא לצורך.
- ה. יש נוהגים כשעושים פירות כבושים במים ומלח, מניחים בתוכם חתיכת פת, כדי שיהיה לכבושים טעם יפה. ואף שחתיכת פת זו נמאסת ומתקלקלת, אין איסור לעשות כן, כיוון שעושים כן לצורך הכבושים.

מעשה עשה

עם ישראל הוא האפרוח הקטן...

פעם שאל אחד המלכים הנוצרים את החכם של היהודים, כיצד ייתכן שהיהודים, החלשים שבאומות, ישלטו על כל העולם? הרי הם אפילו לא אחוז אחד מכלל אוכלוסיית העולם. ביקש ממנו החכם היהודי, שלמחרת היום יאסוף 20 תרנגולים קרב זכרים מורעבים, שלא אכלו יומיים. (כידוע, הגויים בתקופה ההיא היו מהמרים על קרבות בין תרנגולים). וכך עשה המלך. לאחר יומיים הגיע החכם היהודי עם אפרוח קטן, ועם פרוסת לחם קטנה, וביקש להכניס את התרנגולים והאפרוח לחדר אחד. אך לפני כן, שאל החכם את המלך: האם לדעתך האפרוח יהיה מסוגל לאכול מחתיכת הלחם הקטנה? או שמא תרנגולי הקרב לא יאפשרו לו זאת? המלך השיב, כמובן, שאין סיכוי שהאפרוח יתקרב אל פרוסת הלחם. והנה, לאחר שהאפרוח וכל התרנגולים המורעבים הוכנסו אל אותו החדר, יחד עם פרוסת הלחם הקטנה, מיד התחילו תרנגולי הקרב להילחם במקוריהם אחד עם השני עד לזוב דם, כדי לתפוס ולאכול מפרוסת הלחם, בעוד שהאפרוח מתחבא בפחד מתחת לאחד השולחנות. לא עברו דקות רבות, עד שכל התרנגולים שכבו כולם שותתי דם על הרצפה. מיד יצא האפרוח מתחת לשולחן, עלה על גב אחד התרנגולים המתים, הביט ימין ושמאל, וכשראה את כולם שרועים שותתי

דס, ניגש אל פרוסת הלחם ואכל אותה לתיאבון.
אמר החכם היהודי למלך: רואה אתה? לעתיד לבוא כאשר ישראל יעשו תשובה שלמה, יסכסך הקב"ה בין אומות העולם, ואלו ייהרגו ויטבחו אלו באלו. ובעם ישראל (הם ה"אפרוח" הקטן שבאומות) יתקיים הכתוב בתהילים (צא', ח'): "יִרְקַעַיִן יָרְדְּ תַבִּיט וְשִׁלְמָת(=תשלום עונש) רְשָׁעִים תִּרְאֶה", ואז תהיה לו גאולת עולם.

מדוע ה' דורש מאיתנו לחיות יחד כעם אחד, להתפלל יחד, ולהתערבב בין הבריות?

ספרי המוסר אכן נוגעים בנושא יסודי זה, ומסבירים את החשיבות של מצוות שבין אדם לחבירו. אמרו חז"ל שהמצוות ניתנו כדי "**לצרוף**" בהן את הבריות. התורה מצרפת את הנשמה כשם שהצורף מצרף יהלומים מהשכבות החיצוניות שדבוקות בהן. אמרו חז"ל **שדורך שבה אדם מודד, "בה מודדים לו"**, כלומר כפי שאנו מרחמים על הבריות, כך גם ירחמו עלינו מן השמים. היחס וההתערבות עם הבריות מכשירות את הנשמה שלנו להיות טובה וצדיקה, ומרוממות אותנו מעל הטבע. בלי בני אדם אחרים לא נוכל להיות טובים וצדיקים.

כדי להבין זאת, הבה נדמיין לנו אדם שהושם על אי בודד מגיל קטן מאוד. האם אדם זה יגדל להיות רשע או צדיק? כדי להשיב על שאלה זו, עלינו לבדוק מהן מידותיו. אך אילו מידות יכל להשיג בחייו? הרי עם כעס לא יצטרך להתמודד באי הבודד, כי הרי אין על מי לכעוס. עם רכילות ולשון הרע לא יתמודד, כי אין על מי לרכל. על נטירה ונקמה אין מה לדבר, כי אין למי לנטור או במי לנקום. להרים יד על חבירו או לצערו אינו יכול, כי אין במי לפגוע. לשקר אינו יכול, כי אין למי לשקר. לגנוב אינו יכול, כי אין ממי לגנוב. גם לעשות חסד עם הזולת אינו יכול.

אף מידה טובה לא יוכל להשיג ללא בני אדם אחרים, כי מידות טובות דורשות "צירוף" תמידי של הנשמה, של עיצוב האישיות בהתאם למגע והקשר עם אנשים אחרים.

יוצא אפוא שאדם בודד לא יתקדם לעולם מבחינה רוחנית וכבר אמרו חז"ל, **שאינו סכין מתחדדת אלא בירך חברתה**. לכן לימוד התורה המרומם ביותר נעשה באמצעות חברותא, כלומר חבר ללימודים, עד שאמרו חז"ל: "או חברותא או מיתותא" (תענית כג, עמוד א).

אם אין עוד אנשים בעולם, לא ניתן להתקדם התקדמות רוחנית מעשית, להתגבר על היצרים, לעצב את היצרים, לגמול חסד עם הזולת ולהיות אנשים טובים יותר.

על כך אמרו חכמי המוסר, שהגשמיות של השני היא הרוחניות שלך. באמצעות הקשר שלך עם אנשים אחרים אתה עצמך מתרומם רוחנית. לכן אדם שאינו מתחנך נחשב ל"חצי אדם", כי הוא טרם זכה להתרומם באמצעות היקשרות רגשית לאישה, ונתינה לילדים, אותם יאהב. כך אמר רבי עקיבא: **"ואהבת לרעך כמוך זהו כלל גדול בתורה"** (ירושלמי, נדרים, דף ל). באמצעות האהבה זוכה האדם להתקדם עוד ועוד.

הקב"ה ברא את האדם עם בחירה בין טוב לרע, עם יצרים שונים כמו לשון הרע, אנוכיות וגם אכפתיות והתחשבות, וזאת במטרה שהאדם יעצב את אישיותו במו ידיו וירומם את נשמתו שתזכה בכח גבורתה בחיי העולם הבא. לכן התורה מדריכה את היהודים לחיות יחד: **"מה טובו אוהליך יעקב, משכנותיך ישראל" (במדבר פרק יג)**.

באמצעות היהדות חודלים היהודים לחיות לבדם, והם מתחברים יחד במטרה משותפת בתור עם ה'. בזכות ההלכה זוכים היהודים לבוא במגע אלה עם אלה, ולקדם את מידותיהם האישיות במעשי חסד, התגברות ונתינה לזולת.

צעקתי לרופאים: 'איפה הוא? הוא היה כאן הרגע'. אמרו לי – את מדמיינת"

זה קרה לפני קרוב ל-30 שנה. ברוריה אלימלך מאזור השרון, נפגשה עם חברה טובה בתל אביב, והשתיים החליטו ללכת לאכול במסעדה. כשסיימו, נסעו ברכבה של החברה לכיוון היציאה מת"א, כשלתע התנגש בהן רכב מן הכיוון הנגדי. ככל הנראה, היה זה נהג שאיבד שליטה על רכבו. ברוריה, שישבה ליד חברתה, עפה אל הזכוכית הקדמית והתנגשה בה בעוצמה. "מצאתי עצמי בתוך כאוס שלא ניתן לתיאור", אומרת ברוריה תוך שהיא עוצמת את עיניה וחוזרת אל המקום ההוא, אל הרגעים ההם. "חושך גדול עטף אותי, שמעתי רעש והמולה סביבי וריח חריף של דלק חדר אל אפי. המכונית הייתה הפוכה באופן כזה שהדופן של הדלת "ישבה" עלי ומעכה אותי. הרגשתי חנוקה.

"הייתי אז אימא לשלושה ילדים, בחורה חילונית שרחוקה מכל זיק של רצון לשמור מצוות. כשהתעוררתי ומצאתי עצמי במצב כזה – עם סנטר פתוח ושורת דם – נבהלתי עד עמקי נשמת, והתחלתי לצעוק לה' שיעזור לי לצאת משם. יתעשה משהו. יש לי ילדים שצריכים אותי, אמרתי לו".

כעבור זמן מה, הוזעקו כוחות ההצלה למקום – אך כל דקה של המתנה, נדמתה כנצח. "את החברה שלי, הנהגת, הוציאו כמעט ללא פגע. איתי לעומת זאת, הם הסתבכו", היא אומרת. "היו צריכים לקרוא למסגר שירתך את הדלת כדי שאוכל לצאת, אבל באזור שבו זה קרה, עם הפקק שנקלענו אליו והפקק שיצרנו לאחר מכן – זה לא היה כל כך פשוט".

מה עושים במצב כזה? מתפללים. אין דרך אחרת. "פחדתי כל כך שהאוטו יתפוצץ כשאני בתוכו. לא הפסקתי לחשוב על זה, ועל הילדים היקרים שלי שמחכים לאימא שלהם, שתחזור. מחשבות רבות התרוצצו בראשי, והתחלתי להתחרט על כך שבכלל נסעתי לתל אביב, ועזבתי אותם. הרגשתי חוסר אונים מאוד גדול, וכל מה שנותר לי לעשות היה לעצום עיניים, להתייחד עם ה' ולבכות לו שירחם עלי ויציא אותי משם".

ואז זה קרה.

אלמוני שעבר במקום עם רכבו, נעצר, ירד מתוכו וניגש אליה. "הוא התקרב למכונית, פתח את הדלת, הרים אותי והניח אותי על הכביש, עד שהאמבולנס הגיע. עד היום אני לא מבינה איך הוא עשה את זה, איך הוא הצליח במקום שכל האחרים נכשלו?" דווקא באותו היום – חלה שביתה במד"א, ורק אמבולנסים אחדים תפקדו. "בגלל שדיממתי המון, האדם הזה לא עזב אותי לרגע. גם כשהאמבולנס כבר הגיע, הוא נסע ביחד איתי לטיפול נמרץ וכל הדרך עודד אותי שיהיה בסדר ושלא אדאגי".

כשהגיעו לבית החולים, החלו הרופאים לשאוב מגופה את שברי הזכוכית, בעזרת צינור. "זה היה עינוי שאני לא מאחלת לאף אחד. תוך כדי כך, אמרתי להם שאני מרגישה שיש לי זכוכית בעין. הרופא בדק ואמר באדישות: 'אין לך שום זכוכית בעין, את מדמיינת'. אבל אותו אדם שהתלווה אליי, זיהה את הזכוכית, הראה לרופאים היכן היא נמצאת, והציל לי את העין. פשוט כך".

הרופאים הכניסו אותה לניתוח קצר לצורך תפריס בעין, וכשיצאה ממנו – חיפשה את הימלאך השומר שלה, את אותו מלווה יקר שהיה שם בשבילה בדיק ברגע שכה נוקקה לו – אך לשווא. הוא נעלם כאילו בלעה אותו האדמה. "צעקתי לרופאים: 'איפה האדם שהיה כאן?', והם, כמו הוזים, שאלו אותי: 'על איזה אדם את מדברת? לא היה כאן אף אחד'. נדהמתי, ולא האמנתי למשמע אוזניי. 'האדם שאמר לכם שיש לי זכוכית בעין, איפה הוא?', אמרו לי: 'את מדמיינת'".

"הרגשתי צורך לשתף אדם גדול במה שעברתי, כי ידעתי שמהו לא הגיוני קרה כאן, ורציתי לקבל תשובות". עם כל הפלונטרים הסבוכים והשאלות הקשות, פנתה ברוריה לאחד הרבנים שהכירה.

ומה הייתה תשובת הרב? "תקראי לו מלאך, תקראי לו אדם. מה זה חשוב? הוא היה שליח שנשלח משמיים להציל אותך. זה מה שחשוב". וכמובן שתשובת הרב לא רק שהפתיעה אותה, אלא גם הביאה אותה לעשות תשובה, מא' עד תי'. "הי' הציל אותי פעמיים – קודם את הגוף, אחר כך גם את הנשמה. ועל זה אהיה אסירת תודה כל חיי".

החי בשמחה מקיים את רצון הבורא " (הבעל שם טוב)

איש זקן בקנדה התקשר לבנו בניו יורק ואמר: "ממש חבל לי להרוס לך את היום, אבל אני חייב לספר לך שאימא שלך ואני מתגרשים. ארבעים וחמש שנות סבל וייסורים, זה בהחלט מספיק."
"אבא, על מה אתה מדבר?" צרח הבן חזרה. אנחנו כבר לא מסוגלים להסתכל האחד על השני" האיש הזקן אמר "נמאס לנו מהיחסים שלנו, ולי נמאס לדבר על זה, אז תתקשר לאחותך בשיקגו וספר לה". אז ניתק את הטלפון.
פרדי, הבן, התקשר לאחותו, ותגובתה הייתה חריפה לא פחות: "נראה להם!!!!!! נראה להם, שהם מתגרשים!! אני אטפל בזה."
היא התקשרה לאבא שלה מיד וצעקה עליו: "אתם לא מתגרשים! אתה שומע? אל תעשו שום דבר עד שאני מגיעה לך. אני מתקשרת בחזרה לפרדי ושנינו נגיע מחר. עד אז, אל תעשו כלום. שמעת אותי?" לא חיכתה לתשובה ומייד ניתקה את הטלפון. האיש הזקן ניתק את השיחה ואמר לאשתו: "טוב, הם באים לחג ומשלמים בעצמם על כרטיסי הטיסה."
יש פעמים בחיים, שאם אין פתרון בסיטואציה מסוימת, צריכים להיות יצירתיים ולמצוא פתרונות יצירתיים.

למה עדיף לקיים חלק מהמצוות מאשר לא לקיים בכלל? שאלה: אני לא חושב שאני יכול לקיים את הכל. את כל המצוות ואת כל התורה. ולכן אני רוצה להיות עקבי. ואני לא מקיים כלום!

תשובה: מה היית חושב על בן אדם. שנותנים לו לאסוף כסף מערימת שטרות כסף מרשרשים כמה שהוא יכול במשך 70 דקות. והנה הוא אומר לעצמו: "כיוון שאני לא יכול להרים את כל השטרות לא ארים כלום." **מה היית אומר לו "פראיר"!**

**מה תרצה 1,000 דולר או 1 דולר בלבד? - הכול בידייך שלך!!!
מעלת קריאת שמע בזמנה!**

קהל יקר, חשוב מאוד לדעת ולקבל לקרוא קריאת שמע בזמנה שכן מדובר בחיוב מדאורייתא. מלבד החיוב הרי שהשכר של הקורא קריאת שמע בזמנה אינו דומה כלל ועיקר למי שאינו קורא אותה בזמנה והדבר דומה למי שקיבל עבור מלאכתו \$ 1000 או רק דולר 1 בלבד!!! מכאן לכל אלה שעדיין לא מצליחים להגיע לבית הכנסת בזמן או אנוסים ומתפללים ביחיד. עדיף שיאמרו שמע ישראל תיכף לאחר ברכות השחר. ללא תפילין ולאחר מכן יאמרו שוב כשיניחו את התפילין. **סוף זמן קריאת שמע של שחרית: באזור רמלה והסביבה: לפי המג"א 8:05 ולפי הגר"א (למאחרים) 08:41**

קורא יקר שים לב!!! בתפילה חייב המתפלל להוציא את מילות התפילה מפיו בצורה ברורה, וכן גם שעולה לתורה יקרא בלחש ביחד עם החזן. אדם שקורא בעניים בלבד בלא שהוציא את התפילה מפיו - כאילו לא התפלל כלל!

העלון מוקדש: לעילוי נשמת יצחק אילוז בן רחל ת.נ.צ.ב.ה ומנוחתו כבוד

הרב הצדיק אלעזר אביחצירא בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. הרב הצדיק הרב אליעזר שלמה שיק בן מלכה ת.נ.צ.ב.ה. הרב הצדיק יורם מיכאל בן רינה ת.נ.צ.ב.ה. הרב הראשי, ישראל לזר בן יואל יהודה ת.נ.צ.ב.ה. הרבנית רחמה אביחצירא בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה. ר' דוד בן פרחת למשפחת בן ישי ת.נ.צ.ב.ה. ר' יחיאל (לעזי) פריץ בר פרחת ת.נ.צ.ב.ה. החיייל סניג בן טראק ושקרון דודפר ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אלהח) אילוז בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. שלמה פדרו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. עישתניזר בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ראובן אשר בן פרחת יוסף זיל ת.נ.צ.ב.ה. שלמה בן מול טוב ת.נ.צ.ב.ה. שמאל אלבו בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. אשר (מסעד) ניזיר בן עישה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שבוקרני בן אירון ת.נ.צ.ב.ה. ניסים אדרי בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. יעקב ממן בן שרה ת.נ.צ.ב.ה. סניגה בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. זוהרה בת נחמה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב סולטנה בן רימה ת.נ.צ.ב.ה. צבי עזרא בן גורייחת ת.נ.צ.ב.ה. שם טוב מרציאנו בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. אלי (אלהח) אילוז בן אליס ת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן נוימה למשפחת בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. עבדללה בן ויקטוריה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף שמש בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חרמון בן פלורה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף יואל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. יהודית בת מול ת.נ.צ.ב.ה. פרדי בן דולי בריה ת.נ.צ.ב.ה.	חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה. מאיר בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. דוד נבאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. רוני מחשב בן סיבחה ת.נ.צ.ב.ה. יעקב אילוז בן שמחה ת.נ.צ.ב.ה. דורון משה בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. פלורה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. פרלה בת לאה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. פרחח בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה. זחבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אשר בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. קיננה בת מול ת.נ.צ.ב.ה. עליזה רדעי בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. זחבה בת נורית ת.נ.צ.ב.ה. פרחח בת ציחלה ת.נ.צ.ב.ה. יוסף בן ישעיה ת.נ.צ.ב.ה. מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. חרייה בת רבינה ת.נ.צ.ב.ה. עמוס בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. פרחח בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק רדעי בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. זבולון בן יצחק שפירא ת.נ.צ.ב.ה. שמחה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה. גולייט בת נעימה ת.נ.צ.ב.ה. רחל בת משה ת.נ.צ.ב.ה. צינן אבו בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. יצחק אילוז בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. טאוה בת מרים ת.נ.צ.ב.ה. וורה בת תרצה ת.נ.צ.ב.ה.	חנה בת עישה ת.נ.צ.ב.ה. עבדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. סרט עבדיה בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. מסעוד דרון בן עישה ת.נ.צ.ב.ה. יהודה שריקי בן יקוט ת.נ.צ.ב.ה. רבי שלמה ניזיר בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. טראק דודפר בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. אליזה זריהן בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. מסודי בת אסתר פריץ ת.נ.צ.ב.ה. גרשון חדד בן פורטונה ת.נ.צ.ב.ה. אליזה שמש בן מול ת.נ.צ.ב.ה. יהודה בן עישה ת.נ.צ.ב.ה. שמעון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר אדרי בת סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. מנשה אדטו בן קלו ת.נ.צ.ב.ה. חנה רבקה בת פנחס ת.נ.צ.ב.ה. יוסף דרון בר סעדה ת.נ.צ.ב.ה. דוד נבאי בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. לוי בוסאני בן דוד ת.נ.צ.ב.ה. מאיר בן סתירה ת.נ.צ.ב.ה. עשה בת מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. עליזה בת חנה ת.נ.צ.ב.ה. עמרם בן מסעודה ת.נ.צ.ב.ה. סעיד סעדיה בן נאטראגי ת.נ.צ.ב.ה. קילס גילה בת בתיה ת.נ.צ.ב.ה. אסתר בת רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסי בן שושן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. ניסים בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. סלים בן חביבה ת.נ.צ.ב.ה. רותי בת מרי ת.נ.צ.ב.ה.	לעילוי נשמת אדורה בן נחמה בניאל אילוז בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יוסף מיכאל בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ויקטוריה בת רוזה ת.נ.צ.ב.ה. חיים פריץ בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. שלמה כהן בן סולטנה ת.נ.צ.ב.ה. שמעון כהן בן חנה ת.נ.צ.ב.ה. אברהם דניו בן אסתר ת.נ.צ.ב.ה. רחוב אירון בן זוהרה ת.נ.צ.ב.ה. סולטנה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה. ישיאל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה. סעיד דרון בת רחמה ת.נ.צ.ב.ה. יוחאקל יצחקי בן רבינה ת.נ.צ.ב.ה. מכרין בן פרחת מיריה ת.נ.צ.ב.ה. אברהם בן סעיד ת.נ.צ.ב.ה. אברהם בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. משה בן זאב ת.נ.צ.ב.ה. שי אביטן בן רחל ת.נ.צ.ב.ה. יעקב חמו בן פרחת ת.נ.צ.ב.ה. מכרין בן פרחת מיריה ת.נ.צ.ב.ה. עליזה אסמלס בת פרחת ת.נ.צ.ב.ה. ססיר ציון בן משה ת.נ.צ.ב.ה. חרה בת שמחה לבית לבדור ת.נ.צ.ב.ה. הרב ישעיהו שעה בן ליהוה ת.נ.צ.ב.ה. רגוה בת נוימה ת.נ.צ.ב.ה. חיה בן רחמה ת.נ.צ.ב.ה. מרים בן ויקטוריה ת.נ.צ.ב.ה. מישאל בן אירון ת.נ.צ.ב.ה. עליזה בת חנה (אנט) ת.נ.צ.ב.ה. מסעודה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.
---	---	--	---

העלון מוקדש לבריאותם ולשמירתם והצלחתם ברוחניות ובגשמיות של: נתנאל, אשר אושר, והודיה בני שלומית. אדל חנה בת טל. הילה, טל, ועדו בנות פרמלה. יחיאל בן חנה. שלומית בת מרים. אליעזר בן חנה. אסתר בת חנה. שלמה, שחר אשר, דוד שמעון, ודניאל בני אסתר. בן דוד בן אלינור, רינה, יוסיה בנות מלכה. דוד בן פרחת. מלכה בת חרייה. משה בן חנה ובני משפחתו. אבי בן ציפורה. זיהה בת ביהה ובני משפחתם. דוד בן מול ובני משפחתו. פנחס בן דינה ובני משפחתו. רחמים בן לעליזה, שולה שילי בת חנה. אשר אסף בן רות ורפאל רביד בן ונדל. משפחת יוסף ברוחניות ובגשמיות. סימון ודניאל בן מיכאל ובני משפחתו טליה ורגנה בנות אילנה. שמעון שלום בן חסיבה ליפאטת השלמה ובמהרה של. הגה"צ הרב אליעזר ברלנד בן עטיה. הגה"צ הרב יאשיהו יוסף פייטנר בן זמרי. שמואל בן יפה ופסח נתן ביותן בן מוליה, לדניס גליה בת שמחה, תהוואי נתן בן עליזה מיכל. יזי בן פאני. יצחק זקן בן מרים, רפאל בן מלכה. נתן ועקב בן ליהוה. ויוולט ציפורה בת דבורה. מסעוד בן סעידה. לעיבה בת דורה, שאול עשהאל בן סרח. אליה בן רימנה טוביה בת עליזה (ליאורה). מלכה בת חרייה ומרים בת אסתר. חנינה יוסף בן מסעוד. חנינה בן חנה. אברהם בן רחל. שמעון דרון בן מרים. עזרי אברהם חיי בן שושנה. רועי בן אתי. לוי בן אסתר. הפעוט מאור ניסים בן זהביה. ג'קלין לוי בת סעדה. נדרה בת נעימה. מימי שמחה בת אסתר. דוד בן רחל. דוד בן מול. שאול בן חנה. אהרון יוסף בן אילנה. מאיר בן אילנה. צחי בן רחל. מרשל בן אליש. אדרי שלום. מרדכי בן רינה (סולטנה). מוריש בן אסתר. ציפורה כהן בת פרחת. עמרם בן ליאורה. מלכה בת נוימה וכל חולי עמך ישראל. **לזיווג הנוון:** רנה בת אילנה ענדו בן רינה, הילה בת אליס עליזה, אמנון בן אסתר, אדרי שמעון בן ציפורה, רביד בן ונדל. למורו ולימור בנות שמחה סימני. שירון ורחו חנה בנות אירית. קרוה בת אסתר. **לזרע של קיימא:** לנתנאל בן שלומית ומיטל בת אורלי. לשירון בת איריס, בת חן בת שמחה. דוד בן מול ועדו בן מרינה. נוי בת גולדי, שמואל בן יפה. מיטל בת יפה, שלום בן פיבי, לעיבה רייה בת מלכה ורפאל בן רינה. אסתר. דניאלה בת מלכה ורפאל בן אסתר. לחן בת נוגה. לינה בת דורית ועידו בן. שאול ויוולט ציפורה

הודעת מערכת: ניתן לצפות בעלון גם באינטרנט בכתובת: www.hesdey.co.il

*** אין לקרוא את העלון בשעת התפילה – טעון גניזה ***